

Βαβυλωνίους, ὡς ἄλλοτε νὰ σφαιροβολήσῃ. Διὸ ἀπόφασιν ἔχει νὰ μετριάσῃ αὐτὴν τὴν ἀγρίαν κατάστασιν καὶ κτηνώδη τῶν κατοικίων, ἔστω καὶ διὰ τῆς πυρίτιδος. Πρὸς περιγραφὴν ἄθλων Γκεγκκαριᾶς δὲν ἀροῦσι σελίδες ὀλόκληροι. Εἶνε σκοτεινὴ ἡ ἱστορία των—σφαῖρα καὶ μάχαιρα, ἰδοὺ τὰ σύμβολα τῆς πίστεώς των. Ἐν τούτοις τὰ συντρίμματα ταῦτα χρονολογούμενα ἐκ τοῦ φρουρίου τῆς Κροΐας διέσωσαν μόνον ἀχλίνωτον τὴν ἀτομικὴν δύναμιν εἰς τὸ ληΐζειν καὶ βιαιοπραγεῖν καὶ τὴν μεμονωμένην κατάστασιν, εἰς ἣν διατελοῦσιν ἕωσὸς ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή καὶ ἐξοντωσις.

Ἐνιαῖος πόθος Ἀλβανικὸς περὶ ἐνότητος δὲν ὑφίσταται ἡ πρώτη αἴγλη τῶν ἀρχηγῶν ἐξέλιπεν, οὔτε ἐλήφθησάν ποτε ὑπὸ ὅσιν αἰ ἐκδηλώσεις των. Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἐξορία ἠρῶσαν τὰ πρόσωπα, πᾶν δὲ ὅ,τι σήμερον ἀνακυκάλεται, εἰσὶ τὰ λείψανα ἀγρίου κλήρου καὶ κενωδῶν τινων ὀπλαρχηγῶν, οὓς ὁ μὲν Δερβίς πασᾶς ἐξηράνισεν ἐν Πισδρένῃ, ἄλλοι δὲ στρατιωτικοὶ ἐξακολουθοῦν ἀπὸ τινος χρόνου τὸ πρόγραμμα τοῦ γέροντος Δερβίς χωρὶς νὰ παραλείψωμεν καὶ τοὺς ἐν Ἡπειρῷ Ἀλβανούς, οὓς ἐκτοπίζουσιν εἰς τὴν Ἀσίαν εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας ἢ κατ' ἄλλους ἐκπολιτιστικὰς ;!

Οἱ περὶ Ἀλβανικῆς αὐτονομίας πόθοι ἐτάφησαν ἐν τῇ γεννήσει των πρὸ πολλοῦ, αἰτίοι δὲ τῆς ἀποτυχίας εἰσὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀρχηγοὶ τοῦ ἀλβανικοῦ συνδέσμου. Ἐὰν οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Σκόδρας ἐδείκνυνον σεβασμὸν πρὸς τοὺς γείτονας Μαυροβουνίους, οἱ τῆς Πεσδρένης πρὸς τὴν Σερβίαν, καὶ οἱ τῆς Ἡπειροῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, σήμερον ἡ θέσις τῶν Ἀλβανῶν ἠθέλην εἶσθαι πράγματι ἐπιζήλος. Ἀπεναντίας ἐκίνησαν πάντα λίθον, ὅπως τὰ τῶν γειτόνων συμφέρνῃτα ἐκμηδενισθῶσιν. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐξοντώσῃ ὅλους τοὺς ἐν Ἀλβανίᾳ ταραξίας, οὐδεὶς δὲ γνωρίζει, ἂν καὶ πολλὰ λέγωνται, τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν θυσιῶν. Εἰς ἣν κατάστασιν διατελεῖ τὰ νῦν ἡ Ἀλβανία, πᾶν ἄλλο ζητεῖ ἢ μεταρρυθμίσεις· τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὡς ἔχουν νῦν τὰ πράγματα, οἱ Ἀλβανοὶ ἐλπίζουσι μετὰ πεποιθήσεως τὴν συνδρομὴν ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἥτις κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκει τὴν κατάστασιν ἀπάντων τῶν Ἀλβανῶν.

Καθὼς ἄλλοτε ἠλεκτρίζοντο οἱ Ἀλβανοὶ ὑπὸ τοῦ Κωλέτη, οὕτω καὶ νῦν ἐνθουσιάζουσιν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν κρατεῖ ἀνυκτάς τὰς σελίδας τοῦ συγγράμματος τοῦ Ηαν πρῶν προξένου ἐν Ἰωαννίνοις. Ἐὰν ποτε περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν Αὐστριακῶν ἡ Ἀλβανία, ὑπὸ ἐμποκὴν ἔποψιν τὸ κράτος δὲν θέλει ὠφελῆσθαι. Ὑπὸ στρατιωτικὴν ὁμῶς ἔποψιν θὰ ἀριθμῆ συντάγματα Εὐζώνων Ἀλβανῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς δεξιᾶς Αὐστρίας δύναται ὡς ἐμπροσθεφυλακὴ νὰ δειχθῶσιν ἄξιοι τῶν προγόνων των.

Ἐν γένει καὶ ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἀλγεινὴ εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας. Ἰδίως τὸ ζήτημα τοῦ Πατριαρχείου πολὺ ἐνθαρρύνει τοὺς Δυτικούς καὶ Διαμαρτυρουμένους, οἵτινες ἐργάζονται εἰς τὰ γερά. Ἀπειροὶ ἢ χαρὰ τῶν Βουλγάρων ὧν ἡ ἐλπίς αὐξάνει. Προσεχῶς λεπτομερέστερα.

Λέων.

ΟΙ ΚΟΔΖΑΜΠΑΣΙΔΕΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῆ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ὁ ρωμῆός παντοῦ καὶ πάντοτε πρόπει νὰ ἔχῃ τὰ κόμματα του, τὰ πάθη του. Εἶνε αὕτη προγονικὴ δυστυχὴς κακία, ἀπαντῶσα οὐχ ἥττον ἐν τῇ δούλῃ ἢ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλ-

λάδι. Καὶ ἡ κηκία ὁμῶς αὕτη ἔχει τὰ ὄρια τῆς. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀεὶ ποτε ὁμοιοῦντες καὶ λησμονοῦντας τὰ πρὸς ἀλλήλους πάθη, ὡσάκις πρόκειται περὶ ἀποκρούσεως ἐχθροῦ τινος ἐξωθεν ἐπαπειλοῦντος αὐτούς. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὁμῶς ταύτην θέλουσι νῦν οἱ φίλοι Θεσσαλονικεῖς, ὡς μὴ ὠφελὲ ποτε νὰ κάμωσιν ἐξαίρεσιν, ἐνῶ δὲ περὶ τοιοῦτων τὴν σήμερον ὑπὸ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἐχθρῶν, αὐτοὶ οὐ μόνον δὲν λησμονοῦσι τὰ ἀναμεταξύ των πάθη, ἀλλὰ καὶ συνδαυλίζουσιν αὐτὰ, ὅπερ δὲ χειρίστον πάντων θέλουσι νῦν νὰ ὑπαγάγωσιν εἰς αὐτὰ καὶ τὸ παλλάδιον τοῦ ἔθνισμοῦ ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως των Ὡς μανθάνομεν, οἱ Κοδζαμπασίδες ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν γυμνασιάρχην κ. Ἄρτ. Οἰκοδόμου καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθηγητὰς Στεργιωλίδην καὶ Κοτζουμάνην, διότι εἰς τὸν ἄχαριν ἀγῶνα, ὃν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους καὶ πλέον διεξάγουσιν αὐτοὶ πρὸς τὸν λαόν, δὲν ἠθέλησαν οὗτοι ν' ἀναμιχθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν. περὶ ὁρίσθησαν δὲ εἰς μόνην τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των. Ἄν ὑπὸ τὸν κ. Οἰκονόμου τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Θεσσαλονικῆς ἀνυψώθησαν εἰς περιωπὴν ἐπιζήλον οὐ μόνον διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἑλληνισμὸν καθόλου, ἀφοῦ τὸ πρῶτον ἐν αὐτοῖς εἰσῆλθῃ τὸ νεώτατον γερμανικὸν σύστημα τελείου προτύπου ἀστικοῦ σχολείου καὶ τελείου ἐξατάκτου γυμνασίου, καταργηθέντος τοῦ μεσαιωνικοῦ ἔθνικῷ λεγόμενου σχολείου ἂν ὁ ἀκάματος οὗτος τῶν μουσῶν μύστης καὶ πῖν μὲν εἶχε πλείστας ὥρας διδασκαλίας, σὺν τῇ διεύθυνσει δὲ τοῦ γυμνασίου καὶ τὴν ἐποπτείᾳ τῶν λοιπῶν σχολείων, ἀπὸ ἐνὸς ὁμῶς ἔτους ἔχει καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδασκαλείου καὶ τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν τῶν παιδαγωγικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπιμίσθιον, ὡς ἄλλοι προκάτογοί του ἔπραττον τοῦτο· πάντα ταῦτα οἱ κ. Κοδζαμπασίδες δὲν τὰ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν, ζητοῦσι δ' ἐπὶ πίνακος τὴν κεφαλὴν του λέγοντες· ἀδεν εν; με τὸ μέρος μας, δὲν μᾶς κάμνει». Ἄλλ' ἔκμαν τὸ λογιζασμὸς χωρὶς τὸν ξενόδοχον. Ὁ ταμίας δηλαδὴ τῶν σχολείων, κ. Χαδζῆ Σαῦρος Χ. Λάζαρος ὁ προκαταβαλὼν μέχρι τοῦδε πολλὰς ἑκατοντάδας λιρῶν εἰς συντήρησιν τῶν σχολείων διεκήρυξεν ὅτι προκειμένου καὶ ταῦτα νὰ γίνωσιν ἔρμαιον κομματικῶν παθῶν, αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ φέρῃ πλεόν εὐθύνην καὶ δίδει τὴν παραίτησιν του. Εὐτυχῶς ὁμῶς λαβὼν γνῶσιν τοῦ πράγματος ὁ λαὸς, κατεξάνεστη κατὰ τῶν Κοδζαμπασίδων, ἀπειλεῖ δὲ τὰ πάντα ν' ἀποτολήσῃ κατ' αὐτῶν, ἂν θελήσωσιν ν' ἀπομακρύνωσι τοὺς προσφιλεῖς καθηγητὰς του, ν' ἀναγκάσωσι δὲ οὕτω καὶ τὸν Χ. Λάζαρον ἐν' ἀποσυρθῆ ἐκ τοῦ ταμείου καὶ οὔτε νὰ περιέλθωσι τὰ σχολεῖα εἰς παντελῆ παραλυτίαν. Εὐχόμενοι ἐκ καρδίας, ὅπως οἱ Κοδζαμπασίδες ἐπὶ τέλους συνέλθωσι καὶ ὑποχωρήσωσιν ἐν καιρῷ ἐν ζητήματι, ὅπερ ἀπειλεῖ καιριώτατα συμφέροντα, ἐπιφυλασσόμεθα ἂν μὴ εἰσακουσθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκτενέστερον καὶ ἀμειλικτότερον πως.

Μεφιστοφελῆς.

ΠΡΟΣ

7 ἐτῶν πρώτου ἀναστήματος, ὑγιᾶς, ὠραῖος πωλεῖται δι' ἄμαξαν εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ Μη Χάρεσαι : 64, 101, 110 μέχρι 130, 138, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431 νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.